

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

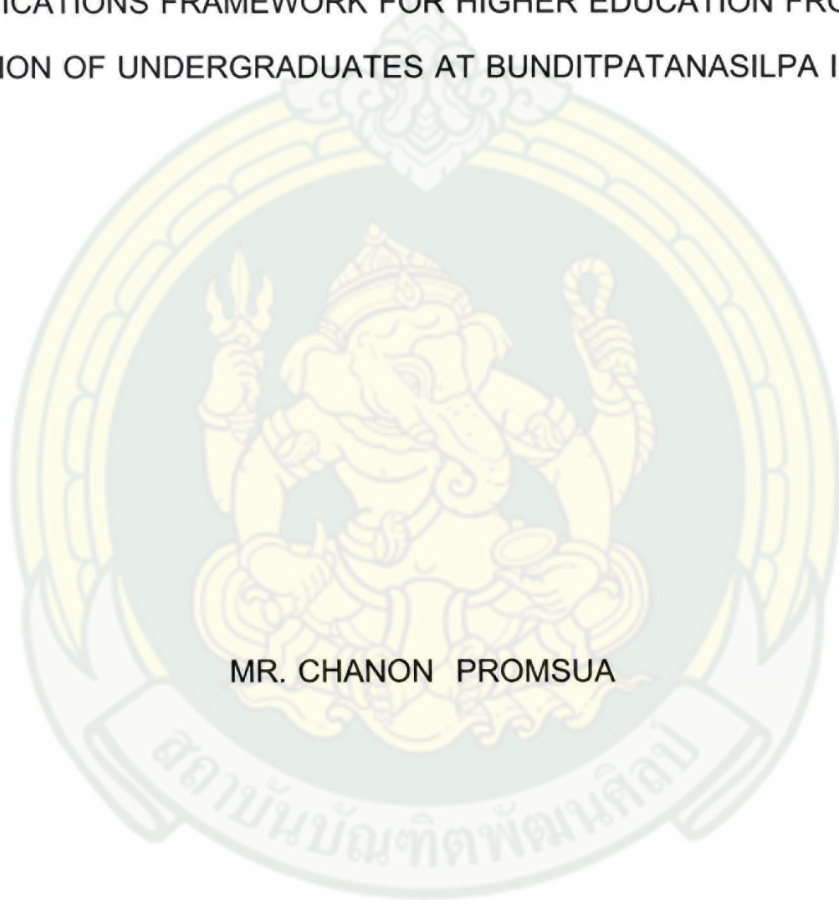
โดย
นายชานนท์ พรหมเสื่อ

หอสมุดกลาง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
Barcode.....
เลขเรียกหนังสือ.....
.....
.....
หนังสืออ้างอิง ใช้เฉพาะในห้องสมุดเท่านั้น

DESIRED CHARACTERISTICS OF GRADUATES BASED ON THAI
QUALIFICATIONS FRAMEWORK FOR HIGHER EDUCATION FROM THE
PERCEPTION OF UNDERGRADUATES AT BUNDITPATANASILPA INSTITUTE

MR. CHANON PROMSUA

ชื่องานวิจัย	คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ชื่อผู้วิจัย	นายชานนท์ พรหมเสื่อ
คำสำคัญ	กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ปีงบประมาณ	2559

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการรับรู้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ TQF ใน 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามทัศนะของนักศึกษาจำแนกตามคณะ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 149 คน โดยเป็นนักศึกษาจาก 3 คณะ ประกอบด้วยนักศึกษาคณะศิลปศึกษาจำนวน 49 คน นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรจำนวน 50 คน และนักศึกษาคณะศิลปนาฏดุริยางค์จำนวน 50 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2558 รวมจำนวนทั้งสิ้น 150 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 149 คน คิดเป็นร้อยละ 99.33 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลของการวิจัย พบว่าจากการศึกษาคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ ได้แก่คณะศิลปศึกษา คณะศิลปวิจิตร และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ประเมินคุณลักษณะของตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 5 ด้านดังต่อไปนี้ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก

TITLE DESIRED CHARACTERISTICS OF GRADUATES BASED ON THAI
 QUALIFICATIONS FRAMEWORK FOR HIGHER EDUCATION FROM THE
 PERCEPTION OF UNDERGRADUATES AT BUNDITPATANASILPA INSTITUTE

RESEARCHER MR.CHANON PROMSUA

WORDS THAI QUALIFICATIONS FRAMEWORK FOR HIGHER EDUCATION

YEAR 2015

The objective of this research is to study the level of perception concerning desired characteristics of Bunditpatanasilpa Institute's undergraduates in accordance with Thai Qualifications Framework for Higher Education's TQF consisting of 5 following domains: 1) Ethical & Moral Development; 2) Knowledge; 3) Cognitive Skills; 4) Interpersonal Skills & Responsibility; 5) Numerical Analysis, Communication and ICT Skills, based on attitudes of students classified by faculty. The samples used in this study were 149 undergraduates from 3 Faculties as follows: 49 students from the Faculty of Art Education, 50 students from the Faculty of Fine Arts, and 50 students from the Faculty of Music and Drama, all of them were students in the 1st – 4th Year of Academic Year 2015 at Bunditpatanasilpa Institute. There were totally 149 people responding questionnaire, representing 99.33% and tools applied for data collection were Likert Scale Questionnaire (5-point scale) consisting of 30 questions and statistics applied for analysis were Mean and Standard Deviation.

The results of this research found that the study of student characteristics based on Thai Qualifications Framework for Higher Education by asking Bunditpatanasilpa Institute's students from all 3 Faculties such as Faculty of Art Education, Faculty of Fine Arts and Faculty of Music and Drama to assess themselves on the characteristics based on Thai Qualifications Framework for Higher Education's 5 domains as follows: 1) Ethical & Moral Development; 2) Knowledge; 3) Cognitive Skills; 4) Interpersonal Skills & Responsibility; 5) Numerical Analysis, Communication and ICT Skills, the result showed high level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	3
กรอบการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
คุณลักษณะบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	6
1.1 ความหมายของบัณฑิต	6
1.2 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	8
1.3 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผล การเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิต	10
1.4 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ระดับอุดมศึกษา.....	12
1.5 ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ ในแต่ละด้าน.....	13
1.6 ความเป็นมาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	14
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	20
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ.....	20
2.2 อัตมโนทัศน์.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
การออกแบบการวิจัย	33
การกำหนดประชากรและการเลือกตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	34
วิธีการรวบรวมข้อมูล	35
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	48
ความมุ่งหมายการวิจัย	48
วิธีการดำเนินงานวิจัย	48
การวิเคราะห์	49
สรุปผลการวิจัย	51
การอภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก	56
ภาคผนวก ก	57

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกด้านเพศ และคณะวิชา	39
ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษาตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต่อคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในแต่ละด้านและโดยรวม	40
ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านคุณธรรม และจริยธรรม	41
ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้	42
ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านทักษะ ทางปัญญา	43
ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	45
ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามหมวดที่ 6 ได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระบบการประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ และเพื่อเป็นการพัฒนาไปอีกขั้นหนึ่งของการประกันคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกันของผู้เกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษา ทั้งสถาบันอุดมศึกษา ผู้ควบคุมมาตรฐาน และผู้ใช้บัณฑิต ทั้งนี้เพื่อให้มีหลักประกันที่ชัดเจนในคุณภาพของบัณฑิตระดับอุดมศึกษา อีกทั้งเพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้แต่ละสถาบันมีการพัฒนาคุณภาพที่สูงขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF: HED) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนํานโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการจัดการศึกษาที่ ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิ แต่ละวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกัน และเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับ สถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) ประกาศแนวทางการพัฒนามาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาว่า มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาเป็นตัวชี้วัดสะท้อนให้เห็นถึงควมมี ประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานพิจารณาได้จากผลการเรียนรู้ของบัณฑิต ความสามารถ และทักษะใน การทำงาน ซึ่งมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ควรประกอบด้วยอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้าน คุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ

สำหรับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (สบศ.) เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศใน สาขาวิชาเฉพาะด้านอันได้แก่ นาฏศิลป์คีตศิลป์ ดนตรี และทัศนศิลป์ ซึ่งที่ผ่านมาได้ดำเนินการจัดการ เรียนการสอนพร้อมผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพได้มาตรฐานในสาขาวิชาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง คุณภาพของบัณฑิตนั้น สบศ. ได้ให้ความสำคัญมาโดยตลอดผ่านการประกันคุณภาพทางการศึกษา ตามข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2552 เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพ โดยประกาศให้ทุกหลักสูตรของสถานศึกษานำกรอบมาใช้ ในการรับนักศึกษาใหม่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป และให้คณะกรรมการการอุดมศึกษากำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผล เพื่อให้การจัดการศึกษาดำเนินไปอย่างเป็นรูปธรรมและเกิดคุณภาพแก่ผู้เรียน ซึ่งที่ผ่านมา สบศ. ได้ดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิ และสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถานศึกษาอุดมศึกษาอื่นทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เชื่อมโยงถึงคุณภาพบัณฑิตว่าได้มาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเสาหลักในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพที่มีความสามารถทางด้านศิลปวัฒนธรรม กอปรด้วย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ คณะศิลปศึกษา และคณะศิลปปริวรรต ออกไปรับใช้สังคม โดยนำความรู้ความสามารถที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ได้มาตรฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการ

จากที่กล่าวมาข้างต้น หากมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิจะช่วยเป็นสารสนเทศสำหรับนำไปใช้พัฒนาและจัดกิจกรรมส่งเสริมนักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ตลอดจนนำผลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาการผลิตบัณฑิตรวมถึงการจัดการเรียนการสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการสถานประกอบการ ด้วยเจตนารมณ์ที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม ดังนั้นจึงได้ดำเนินการศึกษาค้นคุณลักษณะของนักศึกษา (ว่าที่บัณฑิต) ของ สบศ. ที่จะจบการศึกษาในปีการศึกษา 2558 ว่ามีคุณลักษณะเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ และได้มาตรฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหรือไม่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนการจัดการศึกษา แผนพัฒนาด้านการจัดการเรียนรู้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และทันต่อสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาค้นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ TQF 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ทำการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในส่วนกลางของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ครอบคลุม 3 คณะ ได้แก่ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ คณะศิลปศึกษา และคณะศิลปจิตร

สำหรับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ใช้เป็นตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ใช้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ TQF จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

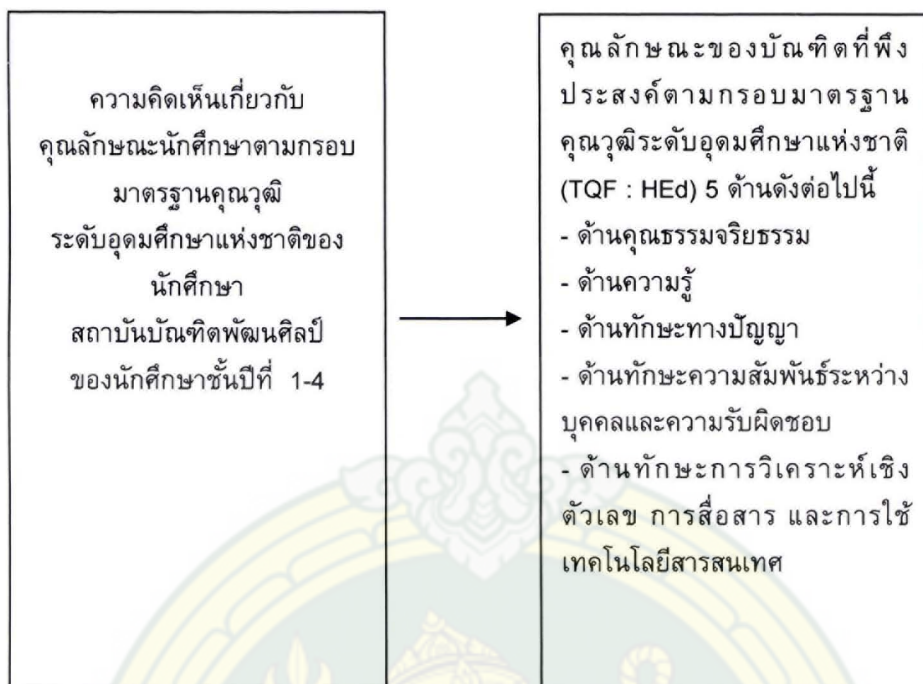
1.4 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ หมายถึง กรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ ความเชื่อมโยงต่อ เนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น การแบ่งสายวิชา มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ การเปิดโอกาสให้เทียบผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตรวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง ระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ TQF จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

กลุ่มสถาบัน หมายถึง กลุ่มสถาบันของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์โดยแบ่งการบริหารงานเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 การจัดการศึกษาส่วนกลาง ประกอบด้วย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ คณะศิลปศึกษา และคณะศิลปจิตร และกลุ่มที่ 2 การจัดการศึกษาส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย วิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง ภายใต้การบริหารสังกัดคณะ

1.5 กรอบการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ TQF สำหรับนำเสนอเสนอที่
ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ TQF

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเรียงตามสาระสำคัญ ดังนี้

1. คุณลักษณะบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินตนเอง
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. คุณลักษณะบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1.1 ความหมายของบัณฑิต

ราชบัณฑิตยสถาน (2551) กล่าวว่า บัณฑิต หมายถึง ผู้ที่ได้ศึกษาความรู้สำเร็จแล้ว เช่น คนที่ได้บวชเป็นพระภิกษุจนครบพรรษา ได้ศึกษาเล่าเรียนพระธรรมพอสสมควรได้เรียนรู้ธรรมชาติของผู้ครองเรือน เรียนหนังสือจนอ่านออกเขียนได้ และเรียนรู้ระเบียบของสังคมเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะสมบูรณ์ สามารถนำครอบครัวต่อไปได้ และในปัจจุบันมีการจัดการศึกษาวิชาการมากมายหลายแขนง และเรียกชั้นความรู้ระดับปริญญาตรีว่า ระดับปริญญาบัณฑิต เรียกชั้นความรู้ระดับปริญญาโทว่า ระดับปริญญามหาบัณฑิต และเรียกชั้นความรู้ระดับปริญญาเอกว่า ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต

ในทางพุทธศาสนา (ธรรมะ. 2558: ออนไลน์) ให้ความหมายของบัณฑิต หมายถึง ผู้ทรงความรู้ มีปัญญา มีจิตใจที่งาม และมีการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง รู้ตัวชัด (ไม่ใช่คนที่จบปริญญาโดยนัย) มีลักษณะดังนี้คือ

1. เป็นคนคิดดี คือการไม่คิดละโมภ ไม่พยาบาทปองร้ายใคร รู้จักให้อภัย เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ ความกตัญญูรู้คุณเป็นต้น
2. เป็นคนพูดดี คือวจีสุจริต พูดจริง ทำจริงไม่โกหก ไม่พูดหยาบ ถากถาง นินทาว่าร้าย
3. เป็นคนทำดี คือทำอาชีพสุจริต มีเมตตา ทำทานเป็นปกตินิสัย อยู่ในศีลธรรม ทำสมาธิภาวนา

มีนักจิตวิทยาและนักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศหลายท่านได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองไว้อย่างหลากหลายดังนี้

คูเปอร์สมิธ (Coopersmith. 1967) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นการประเมินค่าของตนเองแต่ละบุคคลและยึดถือความคิดนั้นไว้ เป็นการอธิบายทัศนคติของความคิดที่เห็นชอบและ

ขัดแย้ง และชี้แจงถึงขอบเขตที่บุคคลเชื่อในตัวเองเกี่ยวกับความสามารถ ความสำคัญ ความสำเร็จ และควมมีคุณค่า

โรเซนเบิร์ก (ปรารถนา ชอนแก้ว, 2542; อ้างอิงจาก Rosenberg, 1965. Society and the adolescent self-image.) ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่าหมายถึง การเคารพตนเองมองเห็นตนเองเป็นคนมีค่า โดยไม่จำเป็นต้องเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นว่าดีกว่าหรือเลวกว่า และไม่คิดว่าตนเองต้องเป็นคนเลิศ แต่ควรตระหนักในข้อจำกัดของตนและสามารถคาดหวังได้ว่าจะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นได้อย่างไร

มาสโลว์ (Maslow, 1970) ให้ความหมายว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึคว่าตนมีคุณค่า มีความเข้มแข็ง มีสมรรถภาพในการกระทำสิ่งต่างๆ มีความเชี่ยวชาญ และมีความสามารถ

ออสบอร์น (Osborne, 1996) ให้ความหมายว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบเกี่ยวกับตนเอง อาจมีสิ่งที่ดีหรือไม่ดีเกิดขึ้นและมีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลง เป็นสิ่งที่บุคคลเผชิญและเข้าใจทั้งความสำเร็จหรือความล้มเหลวของตนเอง

ไรซ์ (Rice, 1996) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การรับรู้ตนเองว่าตนเองมีคุณค่าตามที่ตนเองรับรู้ ซึ่งการประเมินคุณค่านี้นำไปสู่การยอมรับตนเอง มีความพอใจในตนเองและมีความสอดคล้องกันระหว่างมโนทัศน์ของตนเองกับจินตนาการส่วนตน

เคนดรา เชอริ (Kendra Cherry, undate: online) การเห็นคุณค่าในตนเองถูกใช้ในการอธิบายบุคคลเกี่ยวกับการให้คุณค่าในตนเองหรือการให้คุณค่าของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่ค่อนข้างมั่นคง ซึ่งเกี่ยวกับความเชื่อที่หลากหลายเกี่ยวกับตัวเอง เช่น การประเมินตนเองในด้านรูปร่างหน้าตา ความเชื่อ อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นต้น

รีซอนอร์ (Resoner, 2005: online) กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองหมายถึงความรู้สึกที่ดี หรือการมีความรู้สึกในทางบวกในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประภาส ณ พิกุล (2550) ได้กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การพิจารณาตัดสินค่าของตนเองตามความรู้สึก และทัศนคติที่มีต่อตนเองทั้งในด้านดีและไม่ดีในเรื่องต่างๆ เช่น การประสบความสำเร็จ การประสบความสำเร็จ การประสบความสำเร็จ การปฏิเสธตนเอง การฟังตนเอง คิดว่าตนเองมีค่าในสังคม ตลอดจนได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นและสังคม

จากการให้ความหมายของนักวิชาการและนักจิตวิทยาต่างๆ สรุปได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองหมายถึง การที่บุคคลยอมรับโดยทำการตัดสินและประเมินให้คุณค่าของตนโดยผ่านการรับรู้และประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาของตน โดยเป็นความรู้สึกที่อยู่ภายในของตัวบุคคลซึ่งมีทั้งทางบวกและทางลบ เช่นความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ทัศนคติเกี่ยวกับตนเอง เป็นต้น

1.2 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF : HED) หมายถึง กรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ การแบ่งสายวิชา ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้น ตามระดับของคุณวุฒิลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ การเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิภาพการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552)

1.2.1 หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552)

1.2.1.1 ยึดหลักความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตลอดจนมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาโดยมุ่งให้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการนาแนวนโยบายในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนของอาจารย์ การเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้มั่นใจว่า บัณฑิตจะบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวังได้จริง

1.2.1.2 มุ่งเน้นที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพ เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตและสื่อสารให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจและมั่นใจถึงกระบวนการผลิตบัณฑิต โดยเริ่มที่ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา คือ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังไว้ก่อน หลังจากนั้นจึงพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่นๆที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้บัณฑิตบรรลุถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้นั้น อย่างสอดคล้องและส่งเสริมกันอย่างเป็นระบบ

1.2.1.3 มุ่งที่จะประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่างๆ ที่ได้ดำเนินการไว้แล้วเข้าด้วยกันและเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งจะสามารถอธิบายให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความหมายและความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาของคุณวุฒิหรือปริญญาในระดับต่างๆ

1.2.1.4 มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาใดๆ ของประเทศไทย เป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาจะช่วยกำหนดความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาในทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียน

การสอนได้อย่างหลากหลาย โดยมีใจถึงผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศไทย

1.2.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกลไกหรือเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

1.2.2.1) เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจนโดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ/ปริญญาของสาขา/สาขาวิชาต่างๆ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในสาขา/สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลัก และเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษา เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนวิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและการประเมินผลนักศึกษา

1.2.2.2) เพื่อเชื่อมโยงระดับต่างๆ ของคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบ เพื่อบุคคลจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลายตามหลักการศึกษาตลอดชีวิต มีความชัดเจนและโปร่งใส สามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานคุณวุฒิในระดับต่างๆ กับนานาชาติได้

1.2.2.3) เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาและเป็นกลไกในการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ประเมินของการประกันคุณภาพภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต และการจัดการเรียนการสอน

1.2.2.4) เพื่อเป็นกรอบของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคม และสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะในการทำงาน รวมทั้งคุณลักษณะอื่นๆ ที่คาดว่าจะบัณฑิตจะมี

1.2.2.5) เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศในการย้ายโอนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบัน และการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

1.2.2.6) เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของแต่ละสาขา/สาขาวิชา

1.2.2.7) เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (Deregulation) การดำเนินการให้กับ สถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนด

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 6 ด้าน ดังนี้(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2556)

1.3 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิต

1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรมและวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยมความรู้สึกของผู้อื่นค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพที่แสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม อาทิ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจโลก เป็นต้น

2. ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ มีองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ รู้หลักการและทฤษฎีที่สัมพันธ์กัน ตระหนักในองค์ความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับผู้ที่เรียนในหลักสูตรวิชาชีพมีความคุ้นเคยกับพัฒนาการล่าสุดในระดับแนวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษา รวมทั้งตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ในหลักสูตรที่เตรียมนักศึกษาเพื่อปฏิบัติงานวิชาชีพ นักศึกษาจะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ เทคนิคข้อบังคับ รวมถึงวิธีการปรับปรุงให้ทันตามกาลเวลาเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

3. ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อนมีความสามารถในการทำวิจัย เข้าใจและสามารถประเมินข้อมูล ค้นหาแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่กว้างขวาง และประยุกต์ข้อสรุปเพื่อแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งที่แตกต่างกันได้โดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากภายนอก สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนวทางใหม่ในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงองค์ความรู้ทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประสพการณ์ภาคปฏิบัติ และผลกระทบที่ตามมาจากการตัดสินใจ สามารถประยุกต์ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้เหล่านี้ เน้นเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขา/สาขาวิชาที่เรียนสำหรับหลักสูตรวิชาชีพนักศึกษาสามารถใช้กระบวนการปฏิบัติงานที่ทำอยู่เป็นประจำได้อย่างเหมาะสม และแยกแยะสถานการณ์ที่ต้องการการแก้ไขปัญหาด้วยนวัตกรรมใหม่ ๆ พร้อมกับนำเอาความรู้

ความเข้าใจในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้เพื่อสนองตอบต่อสถานการณ์
เช่นนั้น

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบ ในการเรียนรู้ของ ตนเอง ส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นในฐานะผู้นำหรือสมาชิก ของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มที่สถานการณ์ไม่ชัดเจน และต้องการนวัตกรรม ใหม่ ๆ ในการดำเนินการ แสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาที่ต้องการความสนใจและ กล่าวถึงปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม มีความรับผิดชอบใน การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมทั้ง วิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้ง การพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนอกจากผลการ เรียนรู้ทั้ง 5 ด้านนี้ บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเดิน รำ ดนตรี การวาด ภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้าน ทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill) เมื่อศึกษาปัญหาและข้อโต้แย้งแล้ว สามารถระบุ เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ในการแปลความหมาย และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้ง การพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสมเป็นประจำในการเก็บรวบรวมข้อมูล แปล ความหมาย และสื่อสารข้อมูลข่าวสารและความคิดบางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเดิน รำ ดนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึง ต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill) เมื่อศึกษาปัญหาและข้อ โต้แย้งแล้ว สามารถระบุเทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ ในการแปลความหมายและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้ง การพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับปัญหาและกลุ่ม ผู้ฟังที่แตกต่างกัน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสมเป็นประจำในการเก็บ รวบรวมข้อมูล แปลความหมาย และสื่อสารข้อมูลข่าวสารและความคิด

1.4 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ระดับอุดมศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถ อย่างน้อยต่อไปนี้

- 1) ความรู้ที่ครอบคลุม สอดคล้อง และเป็นระบบในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษา ตลอดถึงความเข้าใจในทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง
- 2) ความสามารถที่จะตรวจสอบปัญหาที่ซับซ้อนและพัฒนาแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์จากความเข้าใจที่ลึกซึ้งของตนเองและความรู้จากสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยคำแนะนำแต่เพียงเล็กน้อย
- 3) ความสามารถในการค้นหา การใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาที่ซับซ้อน อันตลอดจนการเลือกใช้กลไกที่เหมาะสมในการสื่อสารผลการวิเคราะห์ ต่อผู้รับข้อมูลข่าวสารกลุ่มต่างๆ
- 4) ในกรณีของหลักสูตรวิชาชีพสิ่งสำคัญ คือ ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาชีพนั้นๆ
- 5) ในกรณีของหลักสูตรวิชาการที่ไม่มุ่งเน้นการปฏิบัติในวิชาชีพสิ่งสำคัญ คือ ความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในผลงานวิจัยต่างๆ ในสาขา/สาขาวิชานั้น ความสามารถในการแปลความหมาย การวิเคราะห์ และประเมินความสำคัญของการวิจัยในการขยายองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชา

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

- 1) มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหา และข้อโต้แย้งทั้งในสถานการณ์ส่วนบุคคลและของกลุ่ม โดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมไปปฏิบัติได้
- 2) สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและระเบียบวิธีการศึกษา ค้นคว้าในสาขาวิชาของตนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและข้อโต้แย้งในสถานการณ์อื่น ๆ
- 3) สามารถพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพ โดยยอมรับข้อจำกัดของธรรมชาติของความรู้ในสาขาวิชาของตน
- 4) มีส่วนร่วมในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัย และเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของตนอยู่เสมอ
- 5) มีจริยธรรมและความรับผิดชอบสูงทั้งในบริบททางวิชาการ ในวิชาชีพและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

1.5 ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

การเรียนรู้ของมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านเกิดขึ้นได้หลายวิธี ดังนั้น การบรรลุผลสำเร็จในมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านจะต่างกัน การสอนจะต้องใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสมกับรูปแบบต่าง ๆ ของการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิผลของกลยุทธ์การสอนนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง ปัจจัยดังกล่าวจะเป็นส่วนสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถาบันฯ เพื่อให้มั่นใจว่าปัจจัยความสำเร็จเหล่านี้เป็นที่เข้าใจของคณาจารย์ผู้เกี่ยวข้อง และนำไปใช้ในการเรียนการสอน ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน มีดังนี้

1) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาด้านนี้เกี่ยวข้องกับการผสมผสานความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมและปฏิบัติตนอย่างถูกต้องตามกาลเทศะ ทศนคติ และวุฒิภาวะในการตัดสินใจ ยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการ พัฒนาจะรวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีการวิเคราะห์และสะท้อนพฤติกรรมของตนเองและของผู้อื่นใน สถานการณ์ต่าง ๆ กัน การอภิปรายเป็นกลุ่มในเรื่องความขัดแย้งทางความคิดอย่างง่าย ๆ และที่ซับซ้อนมากขึ้น จะช่วยให้นักศึกษาเห็นค่านิยมของตนเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความคิดโดยใช้หลักการทั่วไปว่าสิ่งที่ตนเชื่อควรเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรมของตนเองได้ หลักในการถ่ายทอดการเรียนรู้ จะต้องมีการอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นไปได้ต่าง ๆ รวมถึงสถานการณ์ที่นักศึกษาจะต้อง เผชิญในชีวิตภายนอกและในการทำงาน แม้ว่าผลการเรียนรู้ด้านนี้อาจถูกจัดเป็นรายวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะแต่ควรใช้ทุกโอกาสในการเสริมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในทุกรายวิชาที่สอนรวมทั้ง การจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม

2) การแสวงหาความรู้ ปัจจัยสำคัญ คือ การจัดภาพรวมอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับ การจัดโครงสร้างและเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า และเมื่อมีข้อมูลใหม่เพิ่มขึ้นควรจะเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จัดไว้แล้ว และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของนักศึกษา เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจและนำมาใช้ การใช้เครื่องมือช่วยจำและการทบทวนเนื้อหาที่สำคัญเป็นระยะ ๆ จะช่วยให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลนั้นจะอยู่ใน ความทรงจำได้ในระยะยาว

3) การพัฒนาทักษะทางปัญญา ปัจจัยสู่ความสำเร็จ คือ การพัฒนาความคิดรวบยอด รวมทั้งหลักการทางทฤษฎีและการปฏิบัติ การวิเคราะห์สถานการณ์และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เป็นลำดับขั้นตอนตามแผนที่วางไว้ และต้องฝึกปฏิบัติในหลายสถานการณ์ รวมทั้งที่คล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่คาดว่าจะได้ใช้ในอนาคตเพื่อช่วยในการถ่ายทอดความรู้และนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามความเหมาะสมการพัฒนาความสามารถในการกำหนดและใช้ทักษะทางปัญญาในการแก้ไขปัญหาใหม่ๆ ที่ไม่เคยคิดมาก่อน จำเป็นต้องมีการทำงานในการแก้ปัญหาแบบปลายเปิดโดยให้ความช่วยเหลือในการ จำแนกแยกแยะและการประยุกต์ใช้ความรู้ความเข้าใจ เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการคิดและแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์นักศึกษาควรถูกฝึกให้สามารถสะท้อน

กระบวนการคิดของตนเอง เมื่อพบกับงานใหม่ๆ ที่ท้าทายและสามารถพัฒนาการจัดการกลยุทธ์ในการคิดของตนเองเมื่อต้องแก้ไขประเด็นปัญหาในลักษณะต่างๆ

4) การพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ คือ การมีโอกาสนในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและได้รับข้อมูลป้อนกลับต่อผลการทำงานที่สร้างสรรค์ข้อมูลป้อนกลับดังกล่าวจะมีประสิทธิภาพสูงสุดถ้านักศึกษา ได้วิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองในสภาพแวดล้อมที่เอื้อ และสามารถพัฒนาเป็นหลักในการแสดงพฤติกรรมของตนเอง การพัฒนาความสามารถและความรับผิดชอบสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจากเป็นต้องมอบหมายงานให้นักศึกษาที่จะพัฒนาและกระตุ้นความสามารถเหล่านั้นด้วยความมุ่งมั่นหวังให้มีผลงานที่ก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ

5) การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ คือ การจัดการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติเป็นลำดับขั้นตอนตามที่วางแผนไว้พร้อมทั้งให้ข้อมูลย้อนกลับและคำแนะนำในการปรับปรุงทักษะที่จำเป็นทางด้านการคำนวณอย่างง่าย ๆ แก่นักศึกษา เพื่อปรับปรุงทักษะที่จำเป็นทางคณิตศาสตร์อย่างง่าย ๆ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นักศึกษาที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาอาจมีความสามารถต่างกันในการใช้ทักษะด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลขและการสื่อสาร ซึ่งบางคนต้องได้รับการสอนเป็นพิเศษ ทั้งนี้อาจทำได้โดยการสอนโดยตรงร่วมกับการฝึกปฏิบัติ และควรให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาทักษะเหล่านี้ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังซึ่งสูงขึ้นตามลำดับ

1.6 ความเป็นมาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ และวิจิตรศิลป์ โดยได้รับการยกฐานะจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดกรมศิลปากร ในปี พ.ศ. 2541 โดยมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ทั้งไทยและสากล ในการดำเนินการจัดตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นั้น ได้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2541 โดยกรมศิลปากร ได้พยายามผลักดันเรื่องการยกระดับการศึกษาวิชาชีพพิเศษด้านนี้ขึ้น จนกระทั่งเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541 มีการประกาศจัดตั้งสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา โดยให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกรมศิลปากรตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2541 อันเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญา โดยเปิดดำเนินการสอนครั้งแรกใน 3 คณะวิชา คือ คณะศิลปวิจิตร คณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปศึกษา ตั้งแต่วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2542 เป็นหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ ขั้นสูง (ปณส.) จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรศิลปกรรมวิชาชีพขั้นสูง (ศ.ปวส.) จากวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง

ในปีการศึกษา 2547 ได้ขยายการผลิตบัณฑิต โดยเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ในคณะศิลปวิจิตร และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ เปิดหลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ในคณะศิลปศึกษา และเปิดห้องเรียนเครือข่ายคณะศิลปศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งในภูมิภาค ในปีการศึกษา 2548 คณะศิลปวิจิตรได้ขยายการผลิตบัณฑิตและเปิดห้องเรียนเครือข่ายในวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี และปีการศึกษา 2554 เปิดห้องเรียนเครือข่ายเพิ่มขึ้นที่วิทยาลัยช่างศิลป์ และในปีการศึกษา 2550 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ได้ขยายการผลิตบัณฑิตและห้องเรียนเครือข่ายในวิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ และวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

ปัจจุบัน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 124 ตอนที่ 32 วันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2550 ส่งผลให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เปลี่ยนสถานะเป็นนิติบุคคล สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะถึงระดับปริญญาเอก และมีอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุในวัตถุประสงค์ของสถาบัน มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 ที่ว่า “การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพ ถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กิตติศิลป์ และทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอนการแสดง การวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ ส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น”

ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงมีภารกิจสำคัญในการจัดการเรียนการสอนทั้งในหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ปริญญาตรี (5 ปี) และปริญญาตรี (4 ปี) ในคณะวิชา ในห้องเรียนเครือข่ายภูมิภาค และการจัดการศึกษาระดับพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะด้านและระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ รวม 15 แห่งด้วย โดยมีส่วนราชการที่จัดการศึกษาในสังกัดจำนวน 18 แห่ง ตามกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม พ.ศ. 2551 วันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2551 ดังนี้

1. คณะศิลปวิจิตร
2. คณะศิลปนาฏดุริยางค์
3. คณะศิลปศึกษา
4. วิทยาลัยช่างศิลป์
5. วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช
6. วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี
7. วิทยาลัยนาฏศิลป์
8. วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์
9. วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี

10. วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่
11. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา
12. วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช
13. วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง
14. วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด
15. วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี
16. วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย
17. วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี
18. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

ต่อมา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้มีนโยบายขยายโอกาสให้แก่บัณฑิตจากสถาบันฯ และสถาบันอื่นที่จะเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิตเฉพาะด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และช่างศิลป์ และพัฒนาบุคลากรของสถาบันให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ด้านศิลปะเพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาต่อไปพัฒนาการจัดการศึกษาแก่หน่วยงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงได้ดำเนินการโครงการจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยและเริ่มจัดทำหลักสูตรระดับปริญญาโทมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 ต่อมาในปีการศึกษา 2552 การจัดหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ไทย และหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาดุริยางคศิลป์ไทย

ปรัชญา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถาบันการศึกษาด้านศิลปะ ที่มุ่งสร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ ผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางศิลปะควบคู่คุณธรรม เพื่อผดุงรักษาและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ปณิธาน

มุ่งมั่นศึกษาส่งเสริมอนุรักษ์สืบสานสร้างสรรค์และเผยแพร่วัฒนธรรม

วิสัยทัศน์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นองค์กรชั้นนำด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ บริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และนำสถาบันฯ สู่นานาชาติ

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับพื้นฐาน วิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
2. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรมที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างมีคุณค่าแก่สังคม
3. เป็นศูนย์กลางบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม
4. อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่วัฒนธรรม
5. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีอำนาจหน้าที่ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพ ถึงวิชาชีพชั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอนการแสดง การวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ ส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น

ค่านิยมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คุณลักษณะและบรรทัดฐานที่มีความเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดไว้เพื่อให้บุคลากรยึดถือปฏิบัติร่วมกัน และส่งผลต่อพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในสถาบัน และความสำเร็จของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อัตลักษณ์สถาบันสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ สืบสาน สร้างสรรค์งานศิลป์

อัตลักษณ์ของบัณฑิตสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ มืออาชีพงานศิลป์

เอกลักษณ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป็นผู้นำด้านงานศิลป์

หลักสูตรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมมีภารกิจในการผลิตบัณฑิต ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกที่สำคัญของชาติสืบไป สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ได้แก่ หลักสูตรศิลปบัณฑิต (ศ.บ.) และศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) ใน 3 คณะวิชา คือ คณะศิลปศึกษา ศิลปวิจารณ์ และศิลปนาฏดุริยางค์ อีกทั้งยังได้เปิดห้องเรียนเครือข่ายที่จัดสอนในระดับปริญญาตรีอีก 12 วิทยาลัย นอกจากนี้ยังเปิดสอนในระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 หลักสูตรศิลปบัณฑิต (4 ปี) ในคณะวิชาและสาขาวิชา

1) คณะศิลปวิจารณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรศิลปบัณฑิต มุ่งให้บัณฑิตมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถด้านศิลป และสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้อย่างเชี่ยวชาญ
- 2) ผลิตบัณฑิตที่มีทักษะทางด้านศิลปะ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถปฏิบัติงาน ค้นคว้าและพัฒนางานตามหลักวิชาอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) ผลิตบัณฑิตด้านศิลป ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม
- 4) ผลิตบัณฑิตเพื่ออนุรักษ์ สืบทอด และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

หลักสูตรของคณะศิลปวิจิตร

- สาขาออกแบบตกแต่งภายใน
- สาขาประติมากรรม
- สาขาช่างศิลปหุ้ม
- สาขาจิตรกรรมไทย
- สาขาจิตรกรรม
- สาขาเครื่องเคลือบดินเผา

2) คณะศิลปนาฏดุริยางค์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรศิลปบัณฑิต มุ่งให้บัณฑิตมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) ผลิตบัณฑิตที่เป็นศิลปินและนักวิชาการศิลปะที่มีความรู้ด้าน
- 2) ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการแสวงหาและสืบค้นใน
- 3) ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการกระบวนการวิจัยคิดวิเคราะห์
- 4) ผลิตบัณฑิตที่มีความเสียสละ รับผิดชอบข้อสัตย์ต่อวิชาชีพ
- 5) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่และ

ทฤษฎีและปฏิบัติ

ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องด้วยตนเองได้

องค์ความรู้ได้

สร้างสรรค์ได้

หลักสูตรของคณะศิลปนาฏดุริยางค์

- สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย
- สาขาวิชาดนตรีไทย
- สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย
- สาขาวิชาศิลปะดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน
 - แขนงวิชาศิลปะดนตรีพื้นบ้านอีสาน
 - แขนงวิชาศิลปะการแสดงพื้นบ้านอีสาน

1.2 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) ในคณะวิชาและสาขาวิชา ดังนี้

1) คณะศิลปศึกษา

คณะศิลปศึกษาในฐานะแหล่งส่งถ่ายความรู้ในศาสตร์และศิลป์ด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ทั้งแนวทางการอนุรักษ์ การพัฒนาและสร้างสรรค์ จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านไปสู่บัณฑิต และจากบัณฑิตในฐานะผู้สอนถ่ายทอดความรู้ไปสู่เยาวชนของชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรม โดยมีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตครูนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ทั้งไทยและสากลที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการด้านศิลปะ สามารถประยุกต์

หลักการ วิธีสอนและเทคนิคต่างๆ มาบูรณาการการสอนศิลปะทั้งในเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์พัฒนาองค์ความรู้สู่การประยุกต์ได้อย่างสัมฤทธิ์ผลเป็นรูปธรรม บัณฑิตพึงยึดมั่นในจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนในสังคม และสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในปัจจุบัน เพื่อผดุงรักษาและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ หลักสูตรที่เปิดการจัดการศึกษา ประกอบด้วย

จุดมุ่งหมาย

- 1) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ด้านทฤษฎีและปฏิบัติทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีและคีตศิลป์ไทย
- 2) ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หาคำถามความรู้ และสร้างสรรค์งาน ด้านนาฏศิลป์ไทย ดนตรีและคีตศิลป์
- 3) ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการแสวงหาความรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอน และการบูรณาการความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง
- 4) ผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นครูที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และ เผยแพร่งานนาฏศิลป์ไทย ดนตรีและคีตศิลป์
- 5) ผลิตบัณฑิตที่มีความเสียสละ รับผิดชอบ ซื่อสัตย์และปฏิบัติตามตามจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพครู

หลักสูตรของคณะศิลปศึกษา

- สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยศึกษา
- สาขาวิชานาฏศิลป์สากลศึกษา
- สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา
 - แขนงวิชาดนตรีไทย
 - แขนงวิชาคีตศิลป์ไทย
- สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา
 - แขนงวิชาดนตรีสากล
 - แขนงวิชาคีตศิลป์สากล

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวเจตคติ (Attitude)

ความหมายและความสำคัญของเจตคติ

เจตคติ คือ ความชอบหรือไม่ชอบ ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นผลมาจากประสบการณ์ เจตคติจึงเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อเหตุการณ์ สิ่งของหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเจตคติบางครั้งก็เรียกทัศนคติ มีความหมายตามคำอธิบายของนักจิตวิทยา เช่น อัลพอร์ท (Allport อ้างถึงใน นวลศิริ เปาโรหิต, 2545) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม การสร้างความรู้จากประสบการณ์ของตนเอง ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่งใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้น การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน เบลกินและสกายเดล (Belkin and Skydell อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549) ให้ความสำคัญ ของเจตคติว่า เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ เจตคติจึงมีความหมายสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากที่มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้จะแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใด ๆ

2. บุคคลแสดงความรู้สึกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือพฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวถึง สนับสนุน ทำทางหน้าตา พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก

ประเภทของเจตคติ

เจตคติแบ่งเป็น 5 ประเภท ได้ดังนี้

1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสบการณ์ที่คนได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจ จนกระทั่งทำให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษา ความรู้ จนเกิดความเข้าใจและมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คืออารมณ์และความรู้สึกร่วม หมายถึง มีความรู้สึกจนเกิดความซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่มีต่อศาสนาเจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

3. เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติ เพื่อสนอง ความต้องการของบุคคล เช่น เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวาน เพื่อให้คนอื่นเกิดความนิยม เจตคติที่มีต่องานในสำนักงาน

4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึกและอารมณ์เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานตามเป้าหมายของตนเองและองค์กรได้

5. เจตคติในการป้องกันตัวเอง (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึก อารมณ์ ด้านปัญญาและด้านการกระทำ

องค์ประกอบของเจตคติ

โดยทั่วไป เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้นๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

ซึ่งองค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำ ส่วนเจตคติที่มีต่อแฟชั่นเสื้อผ้าจะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioural Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องประกอบด้วยทั้งสามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปรกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ก็มี

คุณลักษณะของเจตคติ

เจตคติมีคุณลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่เหมือนกันก็เป็นเจตคติที่แตกต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น
2. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อม ในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง มีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลว่า ชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ เกี่ยวข้องกับอารมณ์ด้วย
3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมินคือลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็คือเป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่าเป็นทิศทางในทางบวก และถ้าประเมินออกมาในทางไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่าไม่ควรมีเจตคตินั้นเป็นเพียงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น
4. เจตคติมีความเข้ม คือมีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมากก็แสดงว่ามี ความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุดก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง
5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก
6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นสภาวะทางจิตใจ ซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติเป็นพฤติกรรมภายนอกแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นยังมีสาเหตุอื่น ๆ ร่วมอยู่ด้วย
7. เจตคติต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกจะต้องตรงกัน เพราะก่อนแสดงออกนั้นก็จะต้องปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของสังคม แล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

การเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคติเกิดจากการมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากประสบการณ์ที่เราได้รับเพิ่มเติมแตกต่างจากประสบการณ์เดิม เราก็อาจเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติมี 2 ทาง

1. การเปลี่ยนแปลงในทางเดียวกัน (Congruent Change) หมายถึง เจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะเพิ่มมากขึ้นในทางบวก แต่ถ้าเจตคติเป็นไปในทางลบก็เพิ่มมากขึ้นในทางลบด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง (Incongruent Change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะลดลงและไปเพิ่มทางลบ

หลักการของการเปลี่ยนแปลงเจตคติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันหรือการเปลี่ยนแปลงไปคนละทางนั้น มีหลักการว่า เจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปคนละทาง เพราะการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันมีความมั่นคง ความคงที่มากกว่าการเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

1. ความสุดขีด (Extremeness) เจตคติที่อยู่ปลายสุดเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่รุนแรงนัก เช่น ความรักที่สูงสุดและความเกลียดที่สูงสุดเปลี่ยนแปลงยากกว่าความรักและความเกลียดที่ไม่มากนัก

2. ความซับซ้อน (Multicomplexity) เจตคติที่เกิดจากสาเหตุเดียวกันเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเกิดจากหลาย ๆ สาเหตุ

3. ความคงที่ (Consistency) เจตคติที่มีลักษณะคงที่มาก หมายถึงเจตคติที่เป็นความเชื่อฝังใจ เปลี่ยนแปลงยากกว่าเจตคติทั่วไป

4. ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง (Interconnectedness) เจตคติที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะที่เป็นไปในทางเดียวกันเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่มีความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้าม

5 ความแข็งแกร่งและจำนวนความต้องการ (Strong and Number of Wants Served) หมายถึงเจตคติที่มีความจำเป็นและความต้องการในระดับสูง เปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่แข็งแกร่งและไม่อยู่ในความต้องการ

6. ความเกี่ยวเนื่องกับค่านิยม (Centrality of Related Values) เจตคติหลายเรื่องเกี่ยวเนื่องจากค่านิยมความเชื่อว่ค่านิยมนั้นดีน่าปรารถนา และเจตคติสืบเนื่องจากค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก

2.2 อัตมโนทัศน์ (Self- Concept)

ความหมายของอัตมโนทัศน์

Stuart (2009) กล่าวว่า อัตมโนทัศน์เป็นสิ่งจำเป็นที่ใช้ในการทำความเข้าใจมนุษย์และพฤติกรรมของมนุษย์ เพราะอัตมโนทัศน์เป็นสิ่งที่นิยามทั้งหมดของคุณค่า ความเชื่อ และความคิดส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อสัมพันธภาพของบุคคลคนหนึ่งกับผู้อื่น เป็นส่วนประกอบของการรับรู้คุณลักษณะของบุคคล และความสามารถ สัมพันธภาพภายในของบุคคลและสิ่งแวดล้อม รวมถึงคุณค่าจากประสบการณ์ เป้าหมายและความคิด

Sullivan (1963 cited in Stuart, 2009) ให้ความหมายว่า อัตมโนทัศน์เป็นการเรียนรู้ในส่วนหนึ่งของสังคมที่มีความเชื่อมโยงกับสังคมและประสบการณ์ร่วมกับบุคคลอื่นเป็นเวลานานสิ่งนี้เรียกว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับตัวตนจากการมองสะท้อนจากคนอื่นซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาที่จะทำให้คนหนึ่งคนเชื่อเกี่ยวกับตัวตนของเขา

Rogers (1951) ให้ความหมายของอัตมโนทัศน์ว่าเป็นโครงสร้างของการรับรู้ที่บุคคลมีต่อตนเอง เกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ ความสามารถ คุณค่าของตนเอง ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นการรับรู้คุณค่าในสิ่งที่สัมพันธ์กับประสบการณ์และสิ่งต่างๆ รวมทั้งเป้าหมายและอุดมคติที่เห็นว่ามีค่าในทางบวกหรือลบ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544) ได้ให้ความหมายของอัตมโนทัศน์ไว้ว่า หมายถึง การรับรู้ตนเอง ในด้านต่างๆ เช่น ความรู้สึก ทักษะสติ สติปัญญา ความสามารถ ทักษะต่าง ๆ รวมทั้งรูปร่างลักษณะทางด้านร่างกาย

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า อัตมโนทัศน์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองโดยภาพรวม ซึ่งเป็นผลมาจากการมองตนเองและการรับรู้จากสังคมภายนอก รวมถึงการแสดงพฤติกรรมโดยตรงของบุคคล แล้วนำมาประมวลเป็นความคิดรวบยอดที่บุคคลนั้นพึงมีต่อตนเอง

โครงสร้างของอัตมโนทัศน์

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544) กล่าวว่า โครงสร้างของอัตมโนทัศน์ขึ้นอยู่กับ การแบ่งของผู้ที่ต้องการศึกษา เนื่องจากในการวัดอัตมโนทัศน์มีแบบทดสอบและวิธีการประเมินอัตมโนทัศน์หลายวิธี รูปแบบของแบบสอบถามหรือวิธีการประเมินจึงมักสร้างตามสมมติฐานที่ผู้สร้างได้ตั้งขึ้นเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ในด้านที่ต้องการศึกษา Brennecke (1978 อ้างถึงใน วุฒิชัย ไชยรินคา , 2543) ได้แบ่งโครงสร้างของอัตมโนทัศน์ออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. ภาพพจน์แห่งตนที่เป็นบุคลิกลักษณะที่แท้จริง (Personal Self-image) เป็นการรับรู้ตนเองตามความเป็นจริงของบุคคล อันจะมีผลต่อพฤติกรรมและบทบาทของบุคคล
2. ตนตามอุดมคติ (Ideal Self) หมายถึง "อัตตา" หรือ ตัวตนที่ตนปรารถนาจะเป็นหรือควรจะเป็น
3. ตนตามความต้องการของสังคม (Social Self) หมายถึง ตนหรืออัตตาที่เป็นไปตามค่านิยม ความเชื่อ หรือกฎเกณฑ์ของสังคมที่สังคมคาดหวังให้เป็น

นอกจากนี้ Rogers (1951) ได้กล่าวว่า บุคคลนั้นอยู่ในโลกของการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีตนเองเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นประสบการณ์ของบุคคลจึงเปลี่ยนแปลงและเพิ่มพูนอยู่ตลอดเวลา ประสบการณ์ของบุคคลมิได้มีเฉพาะสิ่งเร้าภายนอกเท่านั้น แต่รวมถึงสิ่งเร้าจากภายในของตัวบุคคลด้วย ฉะนั้นสิ่งที่บุคคลเลือกรับรู้และให้ความสำคัญต่อสิ่งที่เขาเลือกรับรู้และให้ความหมายซึ่งต่อไปนี้

จะกลายเป็นความจริงเฉพาะตัวของบุคคลนั้น ซึ่ง Rogers ได้แบ่งอัตมโนทัศน์ออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. Real Self-concept คือ อัตมโนทัศน์ที่เกิดจากการที่บุคคลรับรู้ตนเองอย่างตรงตามสภาพความเป็นจริง หรือ ตรงตามที่ตนเองเข้าใจ เช่น บุคคลมีทัศนคติ ความคิดเห็นต่อการรับรู้ของตนเองว่าตนเองเป็นอย่างไร เป็นคนดี เป็นคนมีความเอื้อเฟื้อ อ่อนโยน การรับรู้ตนเองนี้เกิดจากการประเมินความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่มีต่อตนเอง และเกิดจากการประเมินการกระทำ ของตนเองหากบุคคลได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติสอดคล้องกัน ก็จะสรุปว่าการรับรู้ของตนตรงกับสภาพความเป็นจริง

2. Ideal Self-concept คือ อัตมโนทัศน์ที่บุคคลปรารถนาจะเป็นไปตามอุดมคติ รวมทั้งเป็นความรู้สึกที่ต้องการจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง เกิดจากความต้องการของตนเองและผู้อื่นต้องการให้เป็น

Fitts (1972) แบ่งองค์ประกอบของอัตมโนทัศน์ โดยพิจารณาจาก 2 ด้านใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบภายในพิจารณาโดยใช้ตนเองเป็นเกณฑ์ (Internal Frame of Reference) ซึ่งประกอบด้วยอัตมโนทัศน์ 3 ด้าน คือ

1.1 อัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ (Identity) หมายถึง ความคิดเกี่ยวกับตนเองว่าเป็นอย่างใด เป็นการพิจารณาอัตมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับคำถามว่า “ฉันเป็นอะไร”

1.2 อัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเอง (Self-satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกเกี่ยวกับการยอมรับตนเอง เป็นการพิจารณาอัตมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับคำถามว่า “ฉันรู้สึกเกี่ยวกับตนเองอย่างไร”

1.3 อัตมโนทัศน์ด้านพฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การรับรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับการประพฤติในเรื่องราวต่าง ๆ ของตนเอง เป็นการพิจารณาอัตมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับคำถามว่า “ฉันประพฤติอย่างไร”

2. องค์ประกอบภายนอกพิจารณาโดยใช้ผู้อื่นเป็นเกณฑ์ (External Frame of Reference) ซึ่งประกอบด้วย อัตมโนทัศน์ 5 ด้าน คือ

2.1 อัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย (Physical Self) หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของร่างกาย เพศ สุขภาพ ความสามารถ ทักษะ

2.2 อัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยา (Moral-ethical Self) หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าทางศีลธรรม ความรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นคนดีหรือคนเลว การปฏิบัติทางศาสนา และความพึงพอใจในศาสนาของตน

2.3 อัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัว (Personal Self) หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณค่าของตนเอง ความมั่นใจในตนเอง ประเมินค่าบุคลิกภาพของตน

2.4 อัตมโนทัศน์ด้านครอบครัว (Family Self) หมายถึง ความรู้สึกในคุณค่าและความพอใจในฐานะที่ตนเองเป็นสมาชิกของครอบครัว การรับรู้ว่าตนเองใกล้ชิดหรือห่างเหินจากครอบครัว

2.5 อัตมโนทัศน์ด้านสังคม (Social Self) หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจ และความเชื่อมั่นในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของอัตมโนทัศน์

อัตมโนทัศน์เริ่มพัฒนามาตั้งแต่วัยทารก เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต โดย Rogers (1961) กล่าวว่า ขณะที่ทารกเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองบางส่วนของการที่จะนำไปสู่การรับรู้อย่างรู้ตัว เป็นเหตุการณ์ในสนามแห่งประสบการณ์ที่แยกแยะออกมาเป็น “ตน” หรือ “ฉัน” หรือสัมพันธ์กับ “ตน” หรือ “ฉัน” และกลายเป็น “ความนึกคิดเกี่ยวกับตน” หรือ “อัตมโนทัศน์”

Stuart (2009) ได้อธิบายว่า การนิยามขอบเขตของตัวตนเป็นผลมาจากกิจกรรม การทำกิจกรรมและประสบการณ์เกี่ยวกับร่างกายตนเอง ในระยะแรกการแยกแยะตนเองเป็นไปอย่างช้าๆ แต่การพัฒนาทางภาษาจะรวดเร็วขึ้น ต่อมาเมื่อเริ่มพูดได้ การใช้ภาษาจะช่วยให้อัตมโนทัศน์พัฒนาได้ชัดเจนขึ้น ในระยะนี้ทารกเริ่มแบ่งแยกสิ่งที่ตนชอบหรือไม่ชอบและคำนึงตามประสบการณ์ที่ได้รับ ประสบการณ์ที่ดีจะส่งเสริมตนให้คำนึงในทางบวก ประสบการณ์ที่ไม่ดีให้คำนึงในทางลบ ประสบการณ์เกี่ยวกับตนที่สำคัญในวัยทารก ได้แก่ การได้รับความรัก หรือเป็นที่รักของบิดามารดา ซึ่งการเล็งดูเอาใจใส่ ความรัก ความอบอุ่น การทะนุถนอมที่ได้รับเป็นประสบการณ์ที่สร้างความพึงพอใจและมีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ เพราะสิ่งเหล่านี้บอกให้รู้ว่าตนเป็นที่ต้องการและมีคุณค่า มีความผูกพันในสัมพันธภาพกับบิดา มารดา ต่อมาเมื่อบุคคลเริ่มรับรู้การประเมินผลเกี่ยวกับพฤติกรรมและคุณลักษณะของตนจากบุคคลที่ใกล้ชิดโดยเฉพาะบุคคลที่มีความสำคัญ ทำให้ได้ขยายการรับรู้เกี่ยวกับตนเองเพิ่มมากขึ้น จึงกล่าวได้ว่าในระยะแรกนั้น บิดามารดา เป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของทารก และเมื่อเด็กเติบโตขึ้นก็มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ประสบการณ์และการประเมินผลทางสังคมที่ได้รับจะทำให้เด็กได้รู้จักตนเองมากขึ้นเรื่อย ๆ ในวัยเด็กกลุ่มเพื่อนเริ่มมีความสำคัญ โดยเด็กจะมีโอกาสสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อน เด็กจะได้เรียนรู้หลาย ๆ สิ่งเกี่ยวกับตนเอง เช่น ความสามารถของตนเอง ปฏิภิกิริยาของเพื่อน ๆ ต่อตนเองการแสดงพฤติกรรมของตนเหมาะสมกับบทบาททางสังคมหรือยัง สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญในการพัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน เพื่อจะได้ไปเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและสังคม เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น จะเป็นช่วงที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวกหรือ

ความสำคัญของอัตมโนทัศน์

อัตมโนทัศน์นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของบุคลิกภาพและเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งการที่บุคคลมีอัตมโนทัศน์ต่างกันก็จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันด้วย โดยมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของอัตมโนทัศน์ ดังนี้

Roger (1961) ได้กล่าวว่า อัตมโนทัศน์เป็นเรื่องเฉพาะตัวของบุคคล ถือเป็นผลผลิตทางสังคมและเกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือบุคคลสำคัญในชีวิต เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง เพื่อน ครูอาจารย์ ซึ่งบุคคลจะประเมินตนเองโดยใช้ความคิดเกี่ยวกับตนเองและอาศัยความคิดของผู้อื่นร่วมด้วย

McClelland (1967) ได้กล่าวถึงความสำคัญของอัตมโนทัศน์ไว้ว่า

1. เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล โดยบุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมตามการรับรู้และความรู้สึกของตนเอง ทั้งทางบวกและทางลบ
2. ช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมการปรับตัวที่เหมาะสม มีความวิตกกังวลต่ำมีความเชื่อสัจย์ต่อตนเอง และใช้กลไกการป้องกันตัวทางจิตน้อย
3. เป็นผู้กำหนดบทบาทสำคัญในการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมของบุคคลตามการรับรู้ตน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการศึกษาถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิต ซึ่งโดยมากเป็นงานวิจัยที่ศึกษาถึงผู้ที่ใช้บัณฑิตอันได้แก่นายจ้าง รวมถึงศึกษาโดยนำกรอบข้อกำหนดต่างๆ ของสถาบันการศึกษานั้นมากำหนดและสร้างเป็นตัวชี้วัดออกมา โดยเริ่มจากการศึกษากรณีศึกษาผู้ใช้งานบัณฑิต ได้แก่

อนุสรณ์ จำปีเรือง (2559) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการพัฒนาตามคุณลักษณะที่บัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีใน 3 ด้าน คือ ด้านค่านิยมที่ดี ด้านศักยภาพและความสามารถ และด้านความเป็นผู้นำ ซึ่งจะจำแนกตาม เพศ ชั้นปี คณะวิชา และคะแนนเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 378 คน โดยใช้เครื่องการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 66 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.979 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการพัฒนาตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านค่านิยมที่ดีและ ด้านความเป็นผู้นำมีค่าคะแนน

เฉลี่ยเท่ากัน และด้านศักยภาพและความสามารถมีค่าน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาตามคุณลักษณะบัณฑิตที่ของมหาวิทยาลัยโดยรวม และในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน โดยการสอนให้เคารพคุณค่าของการกระทำที่ดีและถูกต้องเป็นหลัก มีค่าคะแนนเฉลี่ย มากที่สุด และการส่งเสริมให้เกิดธรรมเนียม ประเพณีที่ดีมีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างชั้นปีต่างกันมีความเห็นต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยรวมแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน โดยการส่งเสริมให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีรู้จักการให้ การแบ่งปันและการเสียสละมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาตามคุณลักษณะของมหาวิทยาลัยโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาตามคุณลักษณะของมหาวิทยาลัยโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

นันทปิยะ เจริญธนา (2558) ได้ศึกษาคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ(6) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ตามความเห็นของอาจารย์ และครูพี่เลี้ยง โดยจำแนกตามเพศ สถานภาพ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 25 คน และครูพี่เลี้ยง จำนวน 95 คน ที่ปฏิบัติงานในปี การศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลของการวิจัย พบว่า 1. กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ และครูพี่เลี้ยงมีทัศนะต่อคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ในแต่ละ ด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. อาจารย์ และครูพี่เลี้ยง ชายและหญิง มีทัศนะต่อคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษา ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3. อาจารย์ และครูพี่เลี้ยง มีทัศนะต่อคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ 74 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ ที่ไม่พบความแตกต่าง 4. อาจารย์ และครูพี่เลี้ยง วุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะ นักศึกษาตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ในด้านคุณธรรมจริยธรรม แตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ และโดยรวมไม่พบความแตกต่าง 5. อาจารย์ และครูพี่เลี้ยง ประสิทธิภาพการทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อคุณลักษณะนักศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านทักษะ ทาง ปัญญา และด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ที่ไม่พบความแตกต่าง

กัญญ์สิริ จันทรเจริญ และอมวสี อัมพันศิริรัตน์ (2555) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาระดับต้นของบัณฑิตวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี สงขลา ในปีการศึกษา 2552 กำหนดขนาดโดยใช้เกณฑ์การประมาณการ จากประชากร ร้อยละ 70 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 61 คน สุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมินคุณภาพบัณฑิตปริญาตรีตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทาง ปัญญา (4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ (6) ด้านทักษะปฏิบัติทางวิชาชีพ ลักษณะของ แบบสอบถามเป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, s coefficient alpha) ได้ค่า ความเชื่อมั่น เท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ F – test โดยผลการวิจัยพบว่า 1. คุณภาพบัณฑิตปริญาตรีตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยรวม อยู่ในระดับมาก (X = 3.80 , SD = .38) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับมาก (X = 4.16 , SD = .38) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 2. ผู้บังคับบัญชาระดับต้นของบัณฑิตที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ของบัณฑิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 3. ผู้บังคับบัญชาระดับต้นของบัณฑิตที่ปฏิบัติงาน ในหน่วยงาน ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการ ปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ (TQF) ของบัณฑิต ไม่แตกต่างกัน 4. ผู้บังคับบัญชาระดับต้นของบัณฑิตที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อ คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ของ บัณฑิต ไม่แตกต่างกัน 5. บัณฑิตบัญชาระดับต้นของบัณฑิตที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกันมีความ คิดเห็นต่อ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ของบัณฑิต ไม่แตกต่างกัน

ณัฐแก้ว ข้องรอด (2554) ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติและตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคณะวิทยาการจัดการในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (2) ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคณะวิทยาการจัดการในจังหวัดเพชรบูรณ์ (3) เปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิตความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคณะวิทยาการจัดการ และ (4) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ ได้แก่ นายจ้างหรือหัวหน้างาน ของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการศึกษาค้นคุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิต โดยใช้สถิติ t-test, F-test ผลการวิจัย พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความต้องการบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ คณะวิทยาการจัดการ โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา อยู่ในระดับมาก ส่วนทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ใช้บัณฑิต มีความต้องการคุณลักษณะของบัณฑิต โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความชำนาญ ด้านความพยายาม ด้านความรู้ ความสามารถในการงาน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด และการเปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิตความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บัณฑิต พบว่า จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ทำงาน ระดับการศึกษา และตามประเภทของหน่วยงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิตความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บัณฑิต จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน

จันทิมา ใหญ่ยิ่ง (2552) ได้ศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านเจตคติ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรศิลปบัณฑิต (ต่อเนื่อง) ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 90 คน ผู้ร่วมงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 270 คน และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547-2549 จำนวน 90 คน รวมทั้งสิ้น 450 คน นอกจากนี้ยังสัมภาษณ์ ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 6 คน ผู้ร่วมงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 6 คน และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 6 คน รวม 18 คน สถิติที่ใช้ คือ สถิติพหุคูณและ F-test และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's test) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ จำนวน 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะ

ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา เมื่อจำแนกตามอาชีพของบัณฑิตที่ต่างกัน พบว่ามีคุณลักษณะตามความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและบัณฑิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบัณฑิตที่มีสถานประกอบการต่างกัน พบว่ามีลักษณะตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาไม่แตกต่างกัน ส่วนคุณลักษณะตามความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและบัณฑิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริวรรณ สิริพุทไธวรรณ (2547) ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่มีผลต่อการจ้างงานของบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบระดับความพึงพอใจของนายจ้าง / ผู้ประกอบการ / ผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยทักษิณที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานประกอบการของนายจ้าง ผลการศึกษาพบว่า นายจ้าง / ผู้ประกอบการ / ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทักษิณในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.85) องค์ประกอบหลักที่นายจ้างมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย = 3.96) อันที่สอง คือ ด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ จริยธรรม และมนุษยสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย = 3.95) และอันดับที่ 3 คือ ด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการ / วิชาชีพ นายจ้างมีความพึงพอใจ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.69) สำหรับองค์ประกอบย่อยที่นายจ้างมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทักษิณมากที่สุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบต่องานที่ทำและอุทิศเวลา ความขยันหมั่นเพียรและกระตือรือร้นในการทำงานการปฏิบัติงานตามระเบียบของหน่วยงาน สำหรับองค์ประกอบย่อยที่นายจ้างมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทักษิณน้อยที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ (ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ) ความสามารถในการวางแผนการทำงาน ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความสามารถในการทำงานเป็นทีม สรุปภาพรวมที่ได้จากการวิจัยนี้พบว่า นายจ้าง / ผู้ประกอบการ / ผู้ใช้บัณฑิต ได้สะท้อนภาพลักษณ์ คุณลักษณะสำคัญของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยทักษิณมีความสอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ ในการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยทักษิณที่กำหนดไว้ว่า บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยทักษิณเป็นผู้รอบรู้ สู้งาน และมีประสบการณ์เชิงปฏิบัติ ผลสำเร็จของการหล่อหลอมดังกล่าวเกิดจากการจัดโปรแกรมการศึกษา การจัดรายวิชาศึกษาทั่วไป การพัฒนางานกิจการนิสิต บุคลากร ของมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบเป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาและวัฒนธรรมอันสมบูรณ์ โดยข้อมูลระดับความพึงพอใจของนายจ้าง แสดงถึงแนวโน้มที่บัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณจะได้รับโอกาสต้องการขยายสัญญาจ้างสูง โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (r) = 0.78 หรือ $r^2 = 0.62$

ในงานวิจัยที่เป็นเรื่องการศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งเป็นไปตามกรอบข้อกำหนดของสถาบันการศึกษา จีวีวรรณ แจ่มกิจ และคณะ จากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2554) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรม การบริการอาหาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาวิชา

อุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในทัศนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ รวมทั้งสิ้นจำนวน 92 คน ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 บัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา ผู้ปกครอง สถานประกอบการ และผู้สอนของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร รวมถึงผู้บริหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เครื่องมือที่ใช้คือ แบบประเมินคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการศึกษาพบว่าคุณลักษณะของบัณฑิตที่มีต่อความพึงพอใจในการจัดการศึกษาในหลักสูตร (พ.ศ.2550) ของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.41) สามารถแบ่งออกดังนี้ ด้านคุณธรรมจริยธรรม คุณลักษณะของบัณฑิตต้องมีความประพฤติดี และมีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีความตรงต่อเวลา ด้านความรู้มีทักษะด้านปฏิบัติการ สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ มีความรอบรู้ในสาขาวิชาชีพ ด้านเชาว์ปัญญา สามารถวิเคราะห์สถานการณ์ และประยุกต์ ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเพื่อใช้คิด เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และตัดสินใจ ได้ถูกต้องรวดเร็วแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักวางแผนและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ เชื่อมั่นตัวเองและกล้าแสดงความคิดเห็นด้านวิเคราะห์และสื่อสารสามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษาปัญหาและนำเสนอรายงาน สามารถใช้เทคโนโลยี และมีทักษะในการเขียน ได้อย่างถูกต้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมดังนี้ การกำหนดประชากรทั้งหมด การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การออกแบบการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมมีสาระโดยสรุปในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ ทฤษฎี เนื้อหา จากเอกสารทางวิชาการ ตำรา วารสาร บทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1.2 ดำเนินการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม โดยสร้างแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ประกอบด้วย คณะศิลปศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปวิจิตร จำนวน 149 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือทั้งสองประเภทดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปนักศึกษาประกอบด้วยเพศ ชั้นปี และสาขาที่ศึกษา ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีขั้นตอน การดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932)

3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับ คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม โดยมีคำถามทั้งสิ้น จำนวน 30 ข้อ ดังนี้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม จำนวน 10 ข้อ ด้านความรู้ จำนวน 5 ข้อ ด้านทักษะทางปัญญา จำนวน 5 ข้อ ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ จำนวน 5 ข้อ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดย ผู้วิจัยได้มีการกำหนดคะแนนดังนี้

5 หมายถึง มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับมาก

3 หมายถึง มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับน้อย

1 หมายถึง มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ในด้านภาษาและความถูกต้องชัดเจนของข้อคำถามในแบบสอบถาม และตรวจสอบความเที่ยงตรง ของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยกำหนดคะแนนไว้ ดังนี้

+ 1 เมื่อเห็นว่าตรงกับข้อบ่งชี้เนื้อหาตามที่ระบุไว้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าตรงกับข้อบ่งชี้เนื้อหาตามที่ระบุไว้

- 1 เมื่อแน่ใจว่าไม่ตรงกับข้อบ่งชี้เนื้อหาตามที่ระบุไว้

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษา คณะ ศิลปศึกษา ศิลปะวิจิตร และศิลปะนาฏดุริยางค์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 30 คน เพื่อ หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

6. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach,1984) ได้ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .903

7. นำแบบสอบถามใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. จัดทำหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จากต้นสังกัด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. นำแบบสอบถาม จำนวน 150 ชุด ไปดำเนินการขอความอนุเคราะห์ความร่วมมือนักศึกษาคณะศิลปศึกษา ศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปวิจารณ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่แจกจ่ายละเอียดของแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์โดยการแยกข้อมูลตามสาขาที่ศึกษา โดยวิธีการ หาค่าร้อยละ และบรรยายประกอบตาราง

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยคะแนน (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นภาพรวมทั้ง 5 ด้าน เพื่อต้องการทราบระดับความคิดเห็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ เมื่อหาค่าได้แล้วนำค่าไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมิน โดยวิธีการแปลผลตามเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ของบุญชม ศรีสะอาด (2543) ซึ่งแบ่งคะแนนเป็นช่วง ๆ แต่ละช่วงมีความหมาย ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในแบบสอบถามส่วนที่ 1 โดยใช้สูตร ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2548)

$$\text{ค่าร้อยละ (P)} = \left[\frac{f}{n} \right] \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์
	f	แทน	ความถี่ในการปรากฏของข้อมูล
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ยคะแนน (Mean) เพื่อใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในแบบสอบถามส่วนที่ 2 โดยใช้สูตร ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2548)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์
รัตน์. 2541) สูตรหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$SD = \frac{\sqrt{n\sum x^2 - (\sum x)^2}}{n(n - 1)}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเนื้อหา (IOC)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา α
(Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1984)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของบัณฑิตสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้การแปลความหมายข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและแบ่งการนำเสนอผลการศึกษออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแสดงเป็นคำร้อยละ

ตอนที่ 2 ศึกษาคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 5 ด้าน ได้แก่ 1)ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2)ด้านความรู้ 3)ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5)ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งแสดงเป็นคำร้อยละ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 150 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวนทั้งสิ้น 149 คน คิดเป็นร้อยละ 99.33 ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกด้านเพศ และคณะวิชา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน) n = 149	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	58	38.93
ชาย	91	61.07
รวม	149	100
คณะศิลปศึกษา		
เพศ		
หญิง	35	71.43
ชาย	14	28.57
รวม	49	100
คณะศิลปวิจิตร		
เพศ		
หญิง	30	60.00
ชาย	20	40.00
รวม	50	100
คณะศิลปนาฏดุริยางค์		
เพศ		
หญิง	26	52.00
ชาย	24	48.00
รวม	50	100

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 91 คน (ร้อยละ 61.07)

ตอนที่ 2 ศึกษาคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 5 ด้าน ได้แก่ 1)ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2)
ด้านความรู้ 3)ด้านทักษะทางปัญญา 4)ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยใช้ค่า
คะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ต่อคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในแต่ละด้านและ
โดยรวม

คุณลักษณะตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	นักศึกษาสาขาศิลปศึกษา			นักศึกษาสาขาศิลปวิจิตร			นักศึกษาสาขาศิลปนาฏ ดุริยางค์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.01	0.76	มาก	3.90	0.77	มาก	4.37	0.69	มาก
2. ด้านความรู้	3.83	0.77	มาก	3.98	0.74	มาก	4.38	0.67	มาก
3. ด้านทักษะทางปัญญา	3.91	0.83	มาก	3.94	0.68	มาก	4.39	0.67	มาก
4. ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความ รับผิดชอบ	4.02	0.76	มาก	3.96	0.70	มาก	4.46	0.58	มาก
5. ด้านทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลขการ สื่อสารและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.81	0.89	มาก	3.90	0.81	มาก	4.42	0.67	มาก
โดยรวม	3.93	0.81	มาก	3.93	0.76	มาก	4.40	0.66	มาก

จากตาราง 2 พบว่า คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในภาพรวมทั้ง 3 คณะ อยู่ใน
ระดับมาก

เมื่อจำแนกรายด้านตามคณะวิชา นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีคุณลักษณะตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านทักษะ
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านคุณธรรมจริยธรรม
นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรมีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านความรู้มากที่สุด รองลงมาเป็นด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง
บุคคลและความรับผิดชอบ และนักศึกษาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านทักษะความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการ
สื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
จำแนกรายด้านคุณธรรม และจริยธรรม

คุณลักษณะตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	นักศึกษาสาขาศิลปศึกษา			นักศึกษาสาขาศิลปวิจิตร			นักศึกษาสาขาศิลปนาฏ ดุริยางค์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ
ด้านคุณธรรมจริยธรรม									
1. มีเมตตาต่อผู้อื่น	4.16	0.69	มาก	4.12	0.66	มาก	4.36	0.72	มาก
2. พุดความจริง	4.18	0.67	มาก	3.96	0.81	มาก	4.46	0.76	มาก
3. พึ่งตนเองได้	4.22	0.71	มาก	4.04	0.78	มาก	4.32	0.68	มาก
4. มีความซื่อสัตย์สุจริต ต่อตนเอง	4.04	0.81	มาก	4.10	0.61	มาก	4.36	0.56	มาก
5. มีความรับผิดชอบต่อ สิ่งที่ได้รับมอบหมาย	3.96	0.79	มาก	3.88	0.75	มาก	4.34	0.72	มาก
6. ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ของหน่วยงาน และสังคม	3.82	0.75	มาก	3.78	0.74	มาก	3.76	0.83	มาก
7. ปฏิบัติตนอย่างสุภาพ เรียบร้อย	3.92	0.79	มาก	3.76	0.93	มาก	4.12	0.81	มาก

8. อดทนในการทำงานที่ยากจนสำเร็จ	4.10	0.77	มาก	3.78	0.91	มาก	4.18	0.78	มาก
9. มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น	4.06	0.69	มาก	3.92	0.63	มาก	3.97	0.67	มาก
10. มีความขยันในการเรียน	3.53	0.94	มาก	3.62	0.90	มาก	4.26	0.63	มาก
โดยรวม	4.01	0.76	มาก	3.90	0.77	มาก	4.37	0.69	มาก

จากตาราง 3 คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านคุณธรรม และจริยธรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3 ฟังตนเองได้ มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อ 2 การพูดความจริง นักศึกษาคณะศิลปวิทยามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 1. มีเมตตาต่อผู้อื่น มากที่สุด รองลงมา คือ 4. มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง นักศึกษาคณะศิลปนาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 2. พูดความจริง รองลงมา คือ 1. มีเมตตาต่อผู้อื่น และ 4. มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้

คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	นักศึกษาสาขาศิลปศึกษา			นักศึกษาสาขาศิลปวิจารณ์			นักศึกษาสาขาศิลปนาฏดุริยางค์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณลักษณะ
ด้านความรู้									
1. มีความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษา	3.77	0.74	มาก	4.02	0.68	มาก	4.40	0.61	มาก
2. มีความรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	3.75	0.75	มาก	3.92	0.75	มาก	4.44	0.64	มาก
3. สามารถนำความรู้เชิงทฤษฎีไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่ได้	3.96	0.75	มาก	4.02	0.62	มาก	4.28	0.67	มาก

4. มีความรู้ความ เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ ศึกษา	3.84	0.77	มาก	3.98	0.82	มาก	4.40	0.81	มาก
5. มีความตระหนักใน กฎระเบียบข้อบังคับที่ เปลี่ยนแปลงตามสภาพ	3.82	0.81	มาก	3.96	0.83	มาก	4.36	0.63	มาก
โดยรวม	3.83	0.77	มาก	3.98	0.74	มาก	4.38	0.67	มาก

จากตาราง 4 คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อ
จำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษา มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3. สามารถนำความรู้เชิงทฤษฎีไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่ มาก
ที่สุด รองลงมา คือ ข้อ 4. มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ศึกษา นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรมี
ระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 1. มีความรู้ในสาขาวิชาที่
ศึกษา และ 3. สามารถนำความรู้เชิงทฤษฎีไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่ได้ นักศึกษาคณะศิลป
นาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 2. มีความรู้
หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง รองลงมา คือ 1. มีความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษา และ4. มี
ความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ศึกษา

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
จำแนกรายด้านทักษะทางปัญญา

คุณลักษณะตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	นักศึกษาสาขาศิลปศึกษา			นักศึกษาสาขาศิลปวิจิตร			นักศึกษาสาขาศิลปนาฏ ดุริยางค์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ
ด้านทักษะทางปัญญา									
1. มีความคล่องแคล่วใน การคิดเป็นระบบ	3.92	0.86	มาก	3.88	0.75	มาก	4.40	0.64	มาก

2. สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	3.96	0.79	มาก	3.90	0.65	มาก	3.34	0.72	ปานกลาง
3. สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง	3.92	0.84	มาก	4.06	0.68	มาก	4.20	0.75	มาก
4. สามารถนำความรู้มาพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้	3.84	0.87	มาก	3.98	0.65	มาก	4.46	0.64	มาก
5. สามารถเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือทางออกของปัญหาได้	3.94	0.80	มาก	3.88	0.69	มาก	4.54	0.58	มาก
โดยรวม	3.91	0.83	มาก	3.94	0.68	มาก	4.39	0.67	มาก

จากตาราง 5 คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 2. สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม มากที่สุด รองลง คือ 5. สามารถเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือทางออกของปัญหาได้ นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรมีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3. สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง รองลงมา คือ 4. สามารถนำความรู้มาพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้ นักศึกษาคณะศิลปนาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 5. สามารถเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือทางออกของปัญหาได้มากที่สุด รองลงมา คือ 4. สามารถนำความรู้มาพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้ รองลงมา คือ 4. สามารถนำความรู้มาพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
จำแนกรายด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

คุณลักษณะตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	นักศึกษาสาขาศิลปศึกษา			นักศึกษาสาขาศิลปวิจิตร			นักศึกษาสาขาศิลปนาฏ ดุริยางค์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ คุณลักษณะ
ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ									
1. ปฏิบัติงานตาม ขั้นตอนที่กำหนดจนงาน สำเร็จเรียบร้อย แม้ว่าจะ มีอุปสรรคใดๆ ก็ตาม	3.98	0.85	มาก	4.02	0.68	มาก	4.58	0.50	มากที่สุด
2. ยอมรับข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงผลงานของ กลุ่มให้สำเร็จ	3.93	0.80	มาก	4.06	0.74	มาก	4.38	0.64	มาก
3. มีทักษะในการทำงาน เป็นทีม เพื่อบรรลุ เป้าหมายของงานหรือ องค์กร	4.04	0.67	มาก	3.94	0.62	มาก	4.40	0.61	มาก
4. ปฏิบัติตนตาม ข้อตกลงที่สมาชิกกลุ่ม วางไว้ในการทำงาน	4.03	0.73	มาก	3.82	0.77	มาก	4.40	0.67	มาก
5. มีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเพื่อหาทาง ออกสำหรับแก้ปัญหา ต่างๆ	4.06	0.75	มาก	3.96	0.67	มาก	4.52	0.50	มากที่สุด
โดยรวม	4.02	0.76	มาก	3.96	0.70	มาก	4.46	0.58	มาก

จากตาราง 6 คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อ
จำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

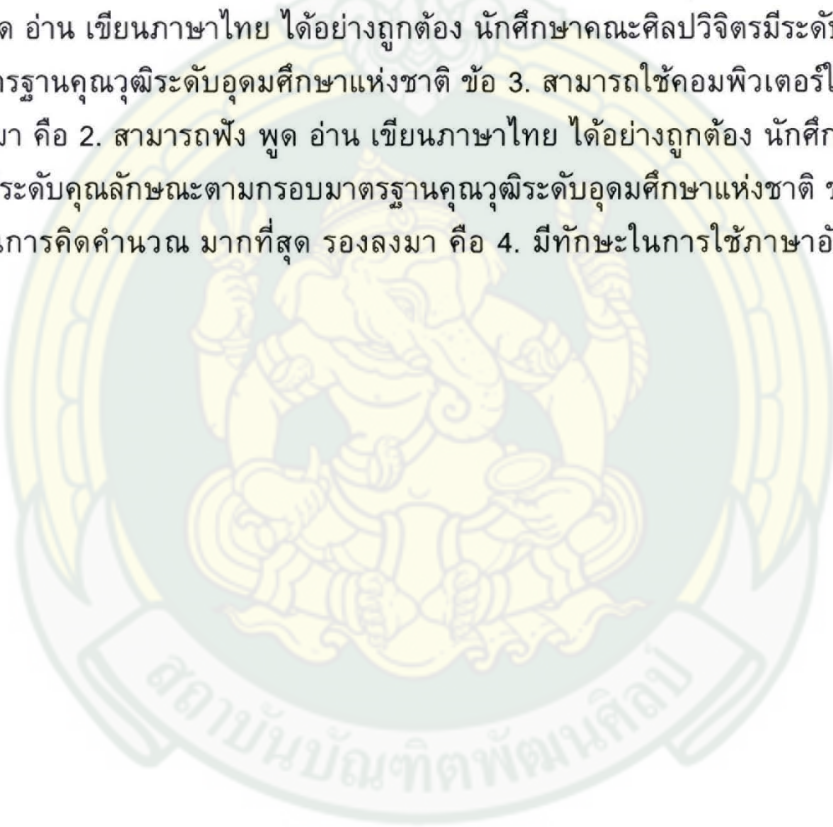
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 5. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาทางออกสำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ มากที่สุด รองลง คือ 3. มีทักษะในการทำงานเป็นทีม เพื่อบรรลุเป้าหมายของงานหรือองค์กร นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรมีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 2. ยอมรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลงานของกลุ่มให้สำเร็จ รองลงมา คือ 1. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดจนงานสำเร็จเรียบร้อย แม้ว่าจะมีอุปสรรคใดๆ ก็ตาม นักศึกษาคณะศิลปนาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 1. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดจนงานสำเร็จเรียบร้อย แม้ว่าจะมีอุปสรรคใดๆ ก็ตาม มากที่สุด รองลงมา คือ 5. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาทางออกสำหรับแก้ปัญหาต่างๆ

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	นักศึกษาสาขาศิลปศึกษา (n=xx)			นักศึกษาสาขาศิลปวิจิตร (n=xx)			นักศึกษาสาขาศิลปนาฏดุริยางค์ (n=xx)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณลักษณะ
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ									
1. มีความคล่องแคล่วในการคิดคำนวณ	3.76	0.97	มาก	3.68	1.00	มาก	4.46	0.71	มาก
2. สามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง	3.94	0.75	มาก	4.14	0.73	มาก	4.36	0.56	มาก
3. สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นคว้าข้อมูล	4.00	0.76	มาก	4.18	0.75	มาก	4.36	0.75	มาก
4. มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	3.55	1.14	มาก	3.64	0.92	มาก	4.43	0.71	มาก

5. สามารถประยุกต์ใช้ วิธีการคำนวณชั้น พื้นฐานเพื่อการตัดสินใจ	3.80	0.82	มาก	3.82	0.69	มาก	4.12	0.65	มาก
โดยรวม	3.81	0.89	มาก	3.90	0.81	มาก	4.42	0.67	มาก

จากตาราง 7 คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของ
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อ
จำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3. สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นคว้าข้อมูล มากที่สุด รองลง คือ 2.
สามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรมีระดับคุณลักษณะ
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3. สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นคว้า
ข้อมูล รองลงมา คือ 2. สามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง นักศึกษาคณะศิลป
นาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 1. มีความ
คล่องแคล่วในการคิดคำนวณ มากที่สุด รองลงมา คือ 4. มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการ
สื่อสารได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับการรับรู้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ TQF

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 149 คน โดยเป็นนักศึกษาจาก 3 คณะ ประกอบด้วยนักศึกษาคณะศิลปศึกษาจำนวน 50 คน นักศึกษาคณะศิลปะวิจิตรจำนวน 50 คน และนักศึกษาคณะศิลปนาฏดุริยางค์จำนวน 50 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2558 รวมจำนวนทั้งสิ้น 149 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 150 คน โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 149 คน คิดเป็นร้อยละ 99.33

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระดับปริญญาตรี ทั้ง 3 คณะ โดยมุ่งศึกษาคุณลักษณะ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับจำนวน 30 ข้อ

3. คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในภาพรวมทั้ง 3 คณะ อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อจำแนกรายด้านตามคณะวิชา นักศึกษาคณะศิลปศึกษา มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านคุณธรรมจริยธรรม นักศึกษาคณะศิลปะวิจิตรมีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านความรู้มากที่สุด รองลงมาเป็นด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และนักศึกษาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

4. คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านคุณธรรม และจริยธรรมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3 พึงตนเองได้ มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อ 2 การพูดความจริง นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรมีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 1. มีเมตตาต่อผู้อื่น มากที่สุด รองลงมา คือ 4. มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง นักศึกษาคณะศิลป นาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 2. พูด ความจริง รองลงมา คือ 1. มีเมตตาต่อผู้อื่น และ 4. มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง

5. คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อ จำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3. สามารถนำความรู้เชิงทฤษฎีไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่ มาก ที่สุด รองลงมา คือ ข้อ 4. มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ศึกษา นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรมี ระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 1. มีความรู้ในสาขาวิชาที่ ศึกษา และ 3. สามารถนำความรู้เชิงทฤษฎีไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่ได้ นักศึกษาคณะศิลป นาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 2. มี ความรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง รองลงมา คือ 1. มีความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษา และ 4. มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ศึกษา

6. คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อ จำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3. สามารถนำความรู้เชิงทฤษฎีไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่ มาก ที่สุด รองลงมา คือ ข้อ 4. มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ศึกษา นักศึกษาคณะศิลปวิจิตรมี ระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 1. มีความรู้ในสาขาวิชาที่ ศึกษา และ 3. สามารถนำความรู้เชิงทฤษฎีไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่ได้ นักศึกษาคณะศิลป นาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 2. มี ความรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง รองลงมา คือ 1. มีความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษา และ 4. มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ศึกษา

7. คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้ในระดับมาก เมื่อ จำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 2. สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม มากที่สุด รองลง คือ 5. สามารถเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือทางออกของปัญหาได้ นักศึกษาคณะศิลป วิจารณ์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3. สามารถ แสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง รองลงมา คือ 4. สามารถนำความรู้มาพัฒนาต่อยอดเป็นวัต กรรมได้ นักศึกษาคณะศิลปนาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 5. สามารถเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือทางออกของปัญหาได้ มากที่สุด รองลงมา คือ 4. สามารถนำความรู้มาพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้ รองลงมา คือ 4. สามารถนำความรู้มาพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้

8. คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้ในระดับมาก เมื่อ จำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 5. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาทางออกสำหรับแก้ปัญหา ต่างๆ มากที่สุด รองลง คือ 3. มีทักษะในการทำงานเป็นทีม เพื่อบรรลุเป้าหมายของงานหรือองค์กร นักศึกษาคณะศิลปวิจารณ์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 2. ยอมรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลงานของกลุ่มให้สำเร็จ รองลงมา คือ 1. ปฏิบัติงานตาม ขั้นตอนที่กำหนดจนงานสำเร็จเรียบร้อย แม้ว่าจะมีอุปสรรคใดๆ ก็ตาม นักศึกษาคณะศิลปนาฏ ดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 1. ปฏิบัติงาน ตามขั้นตอนที่กำหนดจนงานสำเร็จเรียบร้อย แม้ว่าจะมีอุปสรรคใดๆ ก็ตาม มากที่สุด รองลงมา คือ 5. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาทางออกสำหรับแก้ปัญหาต่างๆ

9. คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกรายด้านความรู้ในระดับมาก เมื่อ จำแนกรายข้อ นักศึกษาคณะศิลปศึกษามีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3. สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นคว้าข้อมูล มากที่สุด รองลง คือ 2. สามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง นักศึกษาคณะศิลปวิจารณ์มีระดับคุณลักษณะ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 3. สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นคว้า ข้อมูล รองลงมา คือ 2. สามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง นักศึกษาคณะศิลป

นาฏดุริยางค์มีระดับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ข้อ 1. มีความคล่องแคล่วในการคิดคำนวณ มากที่สุด รองลงมา คือ 4. มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การศึกษาคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ โดยมุ่งศึกษาคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ คำถามด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาคุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ ได้แก่คณะศิลปศึกษา คณะศิลปปริวรรต และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

นักศึกษาทั้ง 3 คณะประเมินคุณลักษณะของตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย 5 ด้านดังต่อไปนี้ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลดังนี้

ผลการศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ ได้แก่คณะศิลปศึกษา คณะศิลปปริวรรต และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ โดยจากการประเมินตนเองของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัวทั้งในครอบครัวและสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรับรู้ตนเอง การสร้างอัตมโนทัศน์ต่อตนเอง รวมไปถึงค่านิยม และเจตคติต่อตนเองและต่อสังคมอีกด้วย (พรรณี ชูทัย เจนจิต. 2540 : 25-32) ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ ได้แก่คณะศิลปศึกษา คณะศิลปวิจิตร และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีผลการประเมินตนเองในด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการสัมภาษณ์นักศึกษาจำนวน 8 คนจาก 3 คณะพบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษา โดยสอดแทรกการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมเข้ากับกระบวนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มุ่งสร้างสรรค์ศาสตร์แห่งศิลป์ผลิตบัณฑิต ให้มีความเป็นเลิศทางศิลปะควบคู่คุณธรรม เพื่อผดุงรักษาและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 2560: ออนไลน์)

2. ด้านความรู้ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ ได้แก่คณะศิลปศึกษา คณะศิลปวิจิตร และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีผลการประเมินตนเองในด้านความรู้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย จำเป็นต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ซึ่งจากการสัมภาษณ์นักศึกษาทำให้ทราบถึงข้อมูลและวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ของอาจารย์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ ที่ใช้วิธีการที่มีความหลากหลาย เช่น การสอนที่เน้นการบรรยาย ควบคู่กับการสอนปฏิบัติ โดยมีการให้โจทย์นักศึกษากลับไปฝึกที่บ้าน ก่อนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมาเรียนรู้จริงในชั้นเรียน อีกทั้งยังมีการฝึกให้นักศึกษาได้ค้นหาข้อมูลเพื่อสร้างการเรียนรู้ให้กับตนเองและเพื่อนในกลุ่ม ฯลฯ ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่อาจารย์ต้องการถ่ายทอด (พาสนา จุลรัตน์. 2548: 10) ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มีหน้าที่ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพ ถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอนการแสดง การวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ ส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. 2560: ออนไลน์)

3. ด้านทักษะทางปัญญา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ ได้แก่คณะศิลปศึกษา คณะศิลปวิจิตร และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีผลการประเมินตนเองในด้านทักษะทางปัญญาอยู่ในระดับมาก เนื่องจากทักษะทางปัญญาเป็นความสามารถในการวิเคราะห์ สถานการณ์และใช้ความรู้ความเข้าใจในแนวคิดหลักการทฤษฎีและกระบวนการต่างๆ ในการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน (นเรศ เพ็รณิน. 2555: ออนไลน์) ซึ่งจากการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่าอาจารย์ใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์ เช่นการวิเคราะห์บทร้อง การวิเคราะห์ท่ารำ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนนทิยะ เรืองธนาษา (2558: 77) ที่พบว่าทักษะของผู้สอนส่งผลต่อ

คุณลักษณะด้านทักษะทางปัญญาของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ทักษะของบุคคลเป็นตัวกำหนดทิศทางการแสดงออกทางพฤติกรรม (Allport อ้างถึงในนวลศิริ เปาโรหิต, 2545) ดังนั้นหาผู้สอนมีทัศนคติทางบวกต่อผู้เรียนก็จะพยายามออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักศึกษาได้ฝึกการสืบค้นข้อมูล วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักศึกษาเกิดทักษะทางปัญญาสามารถนำทักษะที่มีมาใช้ในการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ ได้แก่คณะศิลปศึกษา คณะศิลปวิจิตร และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีผลการประเมินตนเองในด้านทักษะระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะประสบการณ์จากการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งจากการสัมภาษณ์นักศึกษพบว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวิธีการที่อาจารย์ผู้สอนใช้เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยการมอบหมายให้นักศึกษาออกไปทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนต่างสาขาเช่น กิจกรรมจิตอาสา รวมถึงการมอบหมายให้มีการทำงานกลุ่มในวิชาเรียน ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้สร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่นๆ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเพิ่มพูนทักษะในการสื่อสารเพื่อให้งานที่ออกมามีคุณภาพ รวมถึงการที่อาจารย์ใช้วิธีการหักคะแนนหรือไม่รับส่งงานหากนักศึกษาไม่มีการส่งงานเข้าเกินกว่าที่อาจารย์กำหนดเพื่อฝึกวินัยและเสริมสร้างให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองด้วยสอดคล้องกับทักษะของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 110-112) ที่กล่าวว่านักศึกษาเป็นตัวแทนของประชาชนในการเข้ามาศึกษาหาความรู้ในสถาบันอุดมศึกษา ควรตั้งใจพยายามใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาสังคม หากแต่หน้าที่ของนักศึกษามีข้อจำกัดมหาวิทยาลัยที่สร้างความรู้เพียงอย่างเดียว ควรคิดถึงผู้อื่น และผลประโยชน์ของสังคม ต้องเคารพกฎ ระเบียบของสังคม และมีส่วนในการรับผิดชอบต่อสถาบันและสังคมด้วย

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้ง 3 คณะ ได้แก่คณะศิลปศึกษา คณะศิลปวิจิตร และคณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีผลการประเมินตนเองในด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(2556: 6) ได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้นักศึกษามีด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านนี้บางสาขาวิชาจำเป็นต้องอาศัยทักษะทางกายภาพร่วมด้วย เช่น การเต้น รำ ดนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก เป็นต้น ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงพยายามที่จะจัดกิจกรรมและออกแบบกระบวนการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายโดยการผสมผสานทั้งด้านวิชาการและด้านการปฏิบัติ เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะ

พิสัย ซึ่งส่งผลให้นักศึกษารับรู้และประเมินตนเองในด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาคุณลักษณะของอาจารย์ ผู้สอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามทัศนะของนักศึกษาเพิ่มเติม เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กัญญ์สิริ จันทรเจริญ. (2555). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ (TQF) ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา. รายงานการวิจัย
สถาบัน. สงขลา : วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา
- กันยา สุวรรณแสง. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : พิมพ์ที่อักษรพิทยา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พรักหวานกราฟฟิค.
- งามตา วนินทนนท์. (2536). "ลักษณะทางพุทธศาสนาและลักษณะทางพฤติกรรมศาสตร์ของบิดา
และมารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร." รายงานการวิจัยฉบับที่ 50. สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2549). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
พิมพ์ครั้งที่ 2 ชัยพร วิชาวุธ. (2525). มุลสารจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ แจ่มกิจ และคณะ. (2554). คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร. รายงานการ
วิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยดอทเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ณัฐแก้ว ข้องรอด (2554). คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติและตามความ
ต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคณะวิทยาการจัดการในจังหวัดเพชรบูรณ์. รายงานการวิจัย.
เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- นเรศ เพ็รณิน. (2555). สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2560. จาก
http://www.rtna.ac.th/departments/Edu/Edu_Programs/Articles/TQF_Intro.htm
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2545). จิตวิทยาทั่วไป. ภาควิชาจิตวิทยา. คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- นันทปิยะ เจริญอาษา. (2558). คุณลักษณะนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปริญา
นิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารและการจัดการการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรณี ชูทัย เจนจิต. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ. เสริมสินพร
เพรสิสเต็ม
- พาสนา จุลรัตน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- พิศวง ธรรมพินธา. (2540). มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร: ดี.ดีบุ๊คส์ไตร์

- รัชนี นพเกตุ (2540). จิตวิทยาการรับรู้. กรุงเทพฯ : ประกายพริกการพิมพ์, 2540.
- ฤกษ์ชัย คุณูปการ. (2527). จิตวิทยาการศึกษา. พิษณุโลก : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา.(2530). *อุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ สิริพุทไธวรรณ. (2547). *คุณลักษณะของบัณฑิตที่มีผลต่อการจ้างงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ*. รายงานการวิจัย. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2560). สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2560. จาก <http://164.115.32.158/index.php/th/about-us/object>
- สลักจิต ตรีธเนโอภาสและคณะ. (2555). *เอกสารประกอบการสอนพฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน*.พิษณุโลก: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และแนวทางการปฏิบัติ*. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุราง ไคว้ตระกูล. (2554). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อนุสรณ์ จำปีเรือง. (2559). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการพัฒนาตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม (การบริหารและการจัดการการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Achievement." *Dissertation Abstracts International* 43, 2 (June 1988) : 3796.
- Bernstein. D. A. and others. (1988). *Psychology*. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Gardner, H. (1983). *Frames of mind : the theory of multiple intelligences*. London : Poladin.
- McClelland, D. C. (1967). *Power: The inner experience*. New York: Irvington
- Quin Serttain,(1985).*Psychology : Understanding Human Behaviors*.New York : McGraw-Hill Book Co.Inc
- Raymond, Roger Daley.(1988) "*A Study of Relationships between Environments and Stuent*
- Silverman, Robert E. *Psychology*. (1985).5th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice – Hall, Inc.,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินมีทั้งหมด 2 ตอน คือ
- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
- ตอนที่ 2 ระดับคุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ

2. คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

เพศ ☐ (1) ชาย ☐ (2) หญิง

หน่วยงาน ☐ (1) คณะศิลปศึกษา ☐ (2) ศิลปนาฏดุริยางค์ ☐ (3) ศิลปวิจิตร

สาขา

ชั้นปีที่ ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4

ตอนที่ 2 ระดับคุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ

ระดับความคิดเห็น กำหนดให้มี 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับมาก

3 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับน้อย

1 หมายถึง มีคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติในระดับน้อยที่สุด

ท่านมีมีคุณลักษณะตามข้อรายการต่อไปนี้ในระดับใด	ระดับคุณลักษณะของนักศึกษา				
	5	4	3	2	1
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
1. มีเมตตาต่อผู้อื่น					
2. พูดความจริง					
3. พึ่งตนเองได้					
4. มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง					
5. มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมาย					
6. ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ของหน่วยงาน และสังคม					
7. ปฏิบัติตนอย่างสุภาพเรียบร้อย					
8. อดทนในการทำงานที่ยากจนสำเร็จ					
9. มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น					
10. มีความขยันในการเรียน					
2. ด้านความรู้					
1. มีความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษา					

ท่านมีมีคุณลักษณะตามข้อรายการต่อไปนี้ในระดับใด	ระดับคุณลักษณะของนักศึกษา				
	5	4	3	2	1
2. มีความรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง					
3. สามารถนำความรู้เชิงทฤษฎีไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่ได้					
4. มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ศึกษา					
5. มีความตระหนักในกฎระเบียบข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงตามสภาพ					
3. ด้านทักษะทางปัญญา					
1. มีความคล่องแคล่วในการคิดเป็นระบบ					
2. สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม					
3. สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง					
4. สามารถนำความรู้มาพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้					
5. สามารถเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือทางออกของปัญหาได้					
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					
1. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่กำหนดจนงานสำเร็จเรียบร้อย แม้ว่าจะมีอุปสรรคใดๆ ก็ตาม					
2. ยอมรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงผลงานของกลุ่มให้สำเร็จ					
3. มีทักษะในการทำงานเป็นทีม เพื่อบรรลุเป้าหมายของงานหรือองค์การ					
4. ปฏิบัติตนตามข้อตกลงที่สมาชิกกลุ่มวางไว้ในการทำงาน					
5. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาทางออกสำหรับแก้ปัญหาต่างๆ					
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
1. มีความคล่องแคล่วในการคิดคำนวณ					
2. สามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง					
3. สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นคว้าข้อมูล					
4. มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้					
5. สามารถประยุกต์ใช้วิธีการคำนวณขั้นพื้นฐานเพื่อการตัดสินใจ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....